

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/53/2016
Identifikačné číslo spisu:	9016898474
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9016898474.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného W. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2016 v Bratislave dovolanie obvineného W. N., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Milana Rolla, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2014, sp. zn. 4 To 140/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II. rozsudkom z 15. októbra 2013, sp. zn. 3 T 85/2013, uznal obvineného W. N. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 13.00 hod. dňa 21. januára 2013 v kazetovom strope v blízkosti okna pred výťahom vo vestibule, patriacom k obytnému domu na Z. ulici číslo XX v N. neoprávnene prechovával: plastové vrečko s obsahom kryštalického materiálu (stopa č. 2), plastové vrečko s obsahom 161 kusov alobalových skladačiek s obsahom kryštalického materiálu (stopa č. 3) a 47 kusov zrezaných zatavených injekčných striekačiek s obsahom kryštalického materiálu (stopa č. 4). Znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava pod ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/984 bolo následne zistené, že: predmetné plastové vrečko (stopa č. 2) obsahovalo metamfetamín s hmotnosťou 13,967 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,5 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 10.545 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 264-1055 obvykle jednorazovým dávkam drogy, predmetné alobalové skladačky (stopa č. 3) obsahovali metamfetamín s hmotnosťou 11,876 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,9 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 9.014 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 161 obvykle jednorazovým dávkam drogy s vyšším obsahom účinnej látky a predmetné injekčné striekačky (stopa č. 4) obsahovali metamfetamín s hmotnosťou 20,112 g s priemernou

koncentráciou účinnej látky 76,2 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), obsahujúci 15,325 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 383-1533 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona číslo 139/1998 Zbierky zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, a už bol za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II. pod spisovou značkou 3 T 176/03, z 12. apríla 2007, právoplatným dňom 26. júna 2007.

Okresný súd obvinenému W. N. za to uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. c/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu uložil podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov a podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Na základe odvolania obvineného W. N., v ktorom namietal výšku trestu a znalecký posudok, Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. januára 2014, sp. zn. 4 To 140/2013, zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. c/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V ostatnej časti ostal rozsudok súdu prvého stupňa nezmenený.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 30. januára 2014, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, pričom obvinený uložený trest od uvedeného dňa aj vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu Želiezovce.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 24. marca 2014, jeho obhajkyňa prevzala rozhodnutie 24. marca 2014 a prokurátor 21. marca 2014.

Okresný súd Bratislava II predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 29. júna 2016 dovolanie obvineného W. N., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Milana Rolla. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 31. mája 2016 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní namietol nezákonnosť prehliadky iných priestorov, pri ktorej boli v pivnici a v stropných kazetových doskách na prízemí domu nájdené drogy. Vyšetrovateľ v rozpore s príkazom na domovú prehliadku vykonal aj prehliadku priestorov neslúžiacich na bývanie. Takýto dôkaz bol preto získaný v rozpore s Trestným poriadkom, a tým naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Obvinený ďalej spochybnil závery znaleckého posudku z 19. apríla 2013, ktoré nekorešpondujú s ním doloženými znaleckými posudkami z 30. marca 2006 a 1. apríla 2009, podľa ktorých trpel duševnou poruchou. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť rozsudkom porušenie zákona podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., ku ktorému došlo v jeho neprospech vo výroku o vine a treste rozsudkami Okresného súdu Bratislava II a Krajského súdu v Bratislave a tieto podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušiť.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu v lehote, ktorú im určil k dovolaniu obvineného vyjadriť. Uvedenú možnosť využil prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 24. júna 2016 (č.l. 247-249).

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II vo vyjadrení uviedol, že dôkazy zaistené pri domovej

prehliadke podľa § 100 ods. 1 Tr. por. z 21. januára 2013 boli získané zákonným spôsobom, pretože príkaz sa vzťahoval aj na priestory, kde boli drogy nájdené. V tejto súvislosti poukázal na definíciu príslušenstva bytu a spoločných častí domu podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k namietanému znaleckému posudku uviedol, že tento posudzuje príčetnosť obvineného najdôveryhodnejšie, nakoľko bol vypracovaný pre posúdenie duševného stavu obvineného v čase spáchania skutku. Ostatné znalecké posudky by mohli slúžiť ako listinné dôkazy. Dovolaciemu súdu navrhol dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Uvedené vyjadrenie prokurátora bolo doručené obvinenému i jeho obhajcovi, ktorí však na vyjadrenie nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Obvinený W. N. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. argumentoval nezákonnosťou vykonanej prehliadky iných priestorov a získania dôkazu v rozpore s Trestným poriadkom.

Podľa § 371 ods. 4 veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obvinený W. N. namietal zákonnosť dôkazu získaného pri domovej prehliadke konanej 21. januára 2013 až v odvolacom konaní. Skutočnosť, že sa prehliadka uskutočnila i v iných priestoroch ako v byte, pritom nespochybňoval počas celého prípravného konania, ani konania pred súdmi nižšieho stupňa, pričom bol od 24. januára 2013 riadne zastúpený ustanovenou obhajkyňou JUDr. Máriou Hvoždárovou. Pred realizáciou prehliadky sa obvinený W. N. vyjadril, že si obhajcu nevolí a ani ho nežiada (č. l. 56). V rámci odvolania obvinený len namietal výšku trestu, pričom

poukazoval na dôvod nepodania návrhu na zahľadanie odsúdenia pre iný trestný čin v dôsledku zhoršujúceho sa zdravotného stavu ako aj na priznanie invalidného dôchodku na základe odborného posudku odbornej komisie. Podľa odborného posudku mal obvinený poškodený mozog a výpadky pamäti. Namietol preto rozpor medzi odborným posudkom a znaleckým posudkom, ktorý uvádzal narušené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti v nepodstatnej miere.

Nakoľko obvinenému W. N. boli známe okolnosti realizácie domovej prehliadky už v prípravnom konaní a jej nezákonnosť nenamietal najneskôr v odvolacom konaní, nemohol dovolací súd jeho námietky vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. akceptovať.

Nad rámec dovolací súd uvádza, že aj v prípade riadne uplatnenej námietky, táto by bola nedôvodná. Príkaz na domovú prehliadku z 10. januára 2013, vydaný sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava II sa vzťahoval i na priestory patriace k bytu č. 12. V zmysle § 99 ods. 1 Tr. por. možno domovú prehliadku vykonať v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim, t. j. v obydlí. Za priestory patriace k bytu sa v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov považuje príslušenstvo bytu (vedľajšie miestnosti a priestory určené na to, aby sa s bytom užívali), spoločné časti (napr. vchody, schodištia, chodby) a spoločné zariadenia domu, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Naopak, nebytovým priestorom, na ktorý sa vzťahuje príkaz na prehliadku iných priestorov, sa rozumie miestnosť alebo súbor miestností, ktoré sú rozhodnutím stavebného úradu určené na iné účely ako na bývanie, avšak nebytovým priestorom nie je príslušenstvo bytu, ani spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu.

Obvinený v dovolaní uplatnil aj dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie, napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladaní trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu

dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obvinený v dovolaní nenamietal nesprávnu právnu kvalifikáciu alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obsahom jeho dovolania je posudzovanie znaleckého posudku z 19. apríla 2013 v súhrne so znaleckými posudkami vypracovanými znalcami z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria z 30. marca 2006 a 1. apríla 2009, a to v iných trestných veciach. Takéto námietky, smerujúce k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý by zodpovedal predstavám obvineného, svojim obsahom nenapĺňajú nielen dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ale ani žiaden iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného W. N. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.